

Haar naam is Cashmyra. Met een blik op oneindig de ruimte in kijken terwijl ze serene rust uitstraalt blijft wel een van haar specialiteiten. Puur, rauw, verhalend en direct. Aangewakkerd door Amerikaanse literatuur uit de jaren '60 begon Cashmyra aan het schrijven van haar solo EP 'Charlie'. De plaat, vol doodeerlijke obsessieve liefdesliedjes die tegen het ongemak aan schuren, verscheen 2017 in eigen beheer op vinyl.

Het publiek moet soms wennen aan de lieflijkheid waarmee Cashmyra teksten als 'ik droom nog steeds over jouw organen' zingt. Ze grijpt daarmee de aandacht en sleept je mee in haar duistere wereld. Haar Nederlandstalige postpunk laat zich live vertalen naar een zeer intense en dynamische show waar spoken-word zich moeiteloos laat afwisselen en verenigen met vuige minimalistische gitaarlijnen en stampende drums. Zolang het allemaal maar een beetje pijn doet.

En pijn doet het. Niet de zoveelste artiest die letterlijk trommelvliezen doet breken, maar iemand die een vol Paradiso en Vera doodstil weet te krijgen terwijl ieders geweten wordt getergd. De finaliste van 'de Grote Prijs van Nederland 2018' en houder van 'de POPgroningen Talent Award 2019' is deze zomer op diverse festivals te zien. Daarnaast schrijft ze verder aan een debuutalbum die je waarschijnlijk tegenkomt in een bak met Roosbeef, The Kills en Japandroids.

Naast muziek en tekst, komen design, fotografie en film van eigen hand. Het liefst ziet Cashmyra allen dan ook in haar show samensmelten tot een grote belevingswereld. Een wereld die 3voor12 Groningen al eens heel treffend omschreef als:

"een soort muzikale versie van een true crime documentaire waar je gewoon niet van weg kan kijken - heerlijk."